

Videnskabelige Meddelelser

fra

den naturhistoriske Forening i Kjöbenhavn,

for

Aaret 1864.

Udgivne af Selskabets Bestyrelse.

Med 5 kobberstukne Tavler
og adskillige i Texten indtrykte Afbildninger.

Andet Aarties siette Aargang.

vol. 26

Mo. Bot. Garden,
1902.

Kjöbenhavn.

Bianco Lunos Bogtrykkeri

ved F. S. Muhle.

1865.

Enoplometopus antillensis Ltk.,
 en ny vestindisk Hummer-Art,

beskreven af

Dr. phil. *Chr. Lütken.*

Assistent ved Universitetets zoologiske Museum.

(Meddeelt i Mødet d. 27de April 1864.)

Den lille Hummerform, som jeg benævner paa den i Overskriften angivne Maade, har allerede i adskillige Aar været opstillet i Universites-Museet som ny Slægt; da jeg nu seer, at denne af Alphonse Milne Edwards for nogen Tid siden er bleven indført i Systemet under Navnet *Enoplometopus*, grundet paa en Art fra Æen Réunion*), forekommer det mig at være ikke uden Interesse at det bringes til mere almindelig Kundskab, at der ogsaa i Vestindien forekommer en Art af denne Slægt. Det foreliggende Exemplar er hjembragt af Captain Hedemann af vor Marine; det er noget ufuldstændigt — det mangler nemlig det høire Forbeen og største Delen af begge de lange Følere, — men det er dog tilstrækkeligt til at erkjende, dels at det er en Art af den ovennævnte Slægt, dels at det er en fra den i det indiske Ocean levende forskjellig Art.

Skjoldet er noget sammentrykt og forsynet med tre torne Rygkøle, af hvilke de to slutte sig til Pandehornets Side-

*) Notes sur l'île de la Réunion (Bourbon) par Maillard. Annexe F. p. 14, t. 19 (1862).

rande, uden at være ligefremme Fortsættelser af disse, medens den tredie følger Ryggens Midtlinie. Hine begynde over Öiehulerne og standse midt paa Skjoldet; den midterste begynder lidt bagved Öiehulerne og kan forfølges til henimod Skjoldets Bagrand; den bærer syv Torne, af hvilke den sidste staaer i nogen Afstand fra Skjoldets Bagrand. Sidekölene bære hver fire Torne, af hvilke den forreste staaer langt fra de andre, over Öiehulen; mellem denne Torn og den nærmest efterfølgende, tæt under Sidekölene, sidder endnu en stærk Torn paa hver Side. Pandehornet er bredt, oventil stærkt udhulet; dets Længde er $\frac{1}{3}$ af hele Skjoldets fra dets (og Hornets) Spidse til dets Bagrand, og det har paa den ene Side 3, paa den anden 4 Torne. Paa Skjoldets Forrand findes endnu en lille Torn paa hver Side under de store Föleres Udspring. Dets Overflade er iövrigt fint haaret; stive Börster ledsage Rygtornene. Brystpladen er smal, tresidet og sammensat af følgende Dele: mellem de to bageste Beenpar findes to fremspringende Stykker, som mellem sig begrændse en dyb Spalte og bagtil ende med en stærk, fortil vendt Torn, medens deres ydre Rand er rundtakket. Mellem hvert af de to foregaaende Beenpar (2det og 3die) findes et lille fremspringende Pladepar med respektive 2 og 3 Par Torne, og foran andet Beenpars Fæste endnu et lille Tornpar. Den sidste Kropring (Thorax-Ring) er ikke fri. — Halen er kun lidt længere end Skjoldet (Pandehornet medregnet); de fire næstförste Haleringes Sidedele löbe ud i en bagtil rettet Torn, som aftager i Styrke med hver Ring. Den næstsidste har en takket og indskaaren, med nogle lange Börster udstyret Bagrand; den sidste er saa lang som de to foregaaende tilsammen og c. $\frac{1}{4}$ længere end den er bred, dens Baghjørner afrundede; midt paa hver af dens Siderande sidde to Smaatorne, ligeledes ved hvert Baghjørne; dens Bagrand er forsynet med lange, stive og fjerede Haar; nogle lange Börster sidde desuden ned ad dens Midte.

De indre Fölere bestaae af et Skaft paa 3 Led, hvis Længde tilsammen er lig med Pandehornets, og to mangleled-

dede Svöber, en indre tyndere og en ydre tykkere. De ydre Föleres Skaft er dannet af to korte Led, af hvilke det inderste har en lille Torn underneden, det andet en större udvendig; af Svöben ere kun de tre indre kraftige Led, som naae til Spidsen af Pandehornet, bevarede. Samme Længde har ogsaa Fölerbladet, hvis største Brede ligger nærmere ved Grunden end ved Spidsen, som löber ud i en stærk Torn. Öinene ere korte og runde. Det ydre Par Kjæbefödder rager ud over Hornets Spidse med sine to yderste Led; dets 5 indre Led have hver en Torn i Spidsen indvendig, det 3die og 4de tillige een udvendig. Det venstre Forbeen er ikke meget kortere end hele Dyrets Længde, af en smækker, langstrakt Form, Haanden ikke prismatisk som hos en *Nephrops*, men snarere lidt fladtrykt, med en Række Torne og lange Börster langs med sin indre og ydre Rand, men forresten glat. Den tresidede Arm har tre Rækker af Torne, svarende til de tre Kanter, foruden flere nærmest ved Haandrodene, der ligeledes er stærkt tornet. De fölgende Beenpar ere alle særdeles spinkle, aftage i Længde bagtil og ende med et tornet Kloled, hvortil der svarer nogle Torne paa Spidsen af det næstsidste Led; af disse Torne er der dog paa 2det og 3die Beenpar kun udviklet een, men saa stærkt, at den danner ligesom en Antydning til den forresten manglende stive „Finger“, som pleier at findes paa dette Sted hos Hummer-Arterne (*Astacinerne*) og danner disses smaa Klosaxe. Det förste Halefodpar er meget lille, udeelt, de andre tvegrenede, det sjette af sædvanlig Bygning, med to Torne paa Grundledet og med lange Börster og Randhaar af samme Beskaffenhed som paa det sidste Haleled; ved det ydre Hjørne af dets ydre Blad sidde 2 Torne, paa det tilsvarende Sted af det indre Blad een Torn; desuden flere smaa langs med den Tværlinie, som deler det ydre Blad i to Stykker.

Udmaalinger: Længden af Skjoldet 29^{mm}

— — Pandehornet alene 10 —

Længden af Halen 32^{mm}

— — venstre Forbeen . 52 —

Nogle lyse baandformige og ringdannede Tegninger paa Skjoldet og Pandehornet samt nogle lyse Draabepletter paa Halen vidne om, at denne Krebs som levende har havt en temmelig livlig Tegning.

Forskjellen fra den östlige Art (*E. pictus* A. M. E.) turde fortrinsviis ligge i de langt svagere og smækkere Klosaxe (forudsat at dette ikke er Fölgen af det her beskrevne Individis Ungdom), og dernæst i at Haandens Rygside er fuldkommen glat uden de talrige Vorter og Gryn, som udmærke *E. pictus*. — Mellem de övrige *Astacini* kjendes Slægten strax ved Manglen af virkelige Klosaxe paa andet og tredie Fodpar.